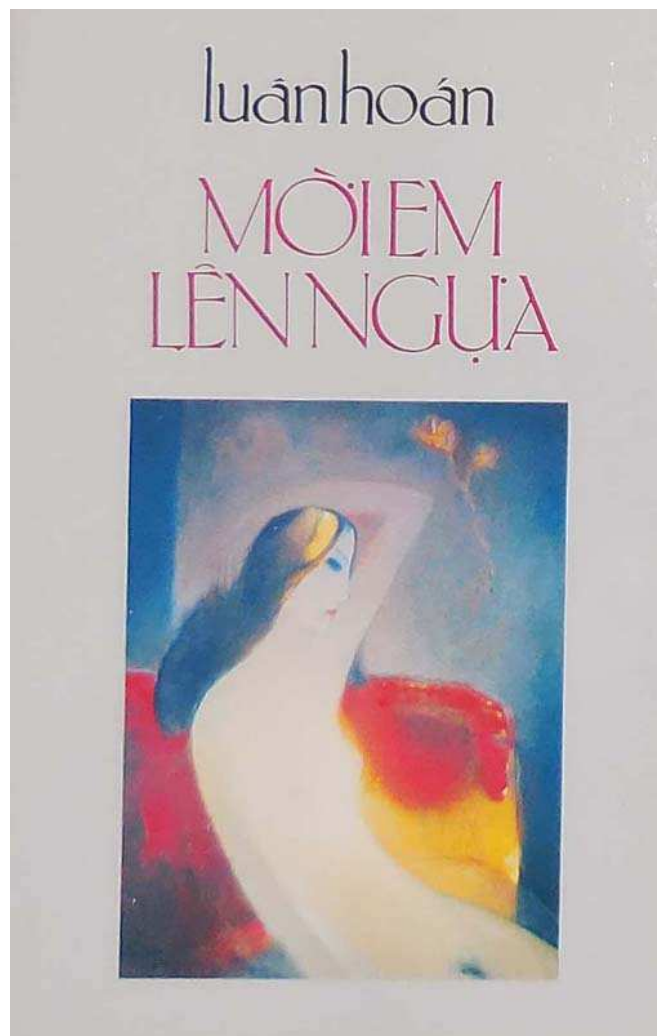

MỜI EM LÊN NGỰA LUÂN HOÁN

MỜI EM LÊN NGỰA

thơ Luân Hoán
tranh bìa và trình bày:
Đình Cường
6 phụ bản Đình Cường
đánh máy Trần Thị Lý
xếp trang Vũ Ngọc Hiến
bảo trợ in:
Nguyễn Dũng Tiến, Thái Tú Hạp
nhà xuất bản Sông Thu

Dụ

1.

mượn lời thi sĩ tỏ tình
không soi mặt cũng thấy mình dễ thương
bởi thơ trong suốt như gương
em nghiền ngẫm được mùi hương chính mình

2.

cầm đi em, thi tập này
khi nào rãnh rồi nghiêng mày ngó qua
lòng tôi sáng mỗi nét hoa
mà ông thi sĩ thở ra thành giòng

3.

em mà chịu khó đọc thơ
lòng tôi lấp ló chỗ mô biết liền
kệ ông thi sĩ vô duyên
yêu em toan tính độc quyền làm thơ

4.

khỏi cần nghiền ngẫm từng câu
lòng tôi chữ trước chữ sau dính liền
hình như em đã có quyền
định cư vĩnh viễn trong tiền khiếp thơ

5.

thơ tôi có vẻ hơi buồn
sao em chưa chịu bình thường hóa cho
ví như em tạm giả đò
yêu tôi, thơ chắc thơm tho hơn nhiều

6.

tôi nào tán tỉnh chi đâu
chỉ là suông miệng đôi câu gọi là
mời em thăm vạt thơ ta
để biết tường tận em ra thế nào

7.

tôi là Luân Hoán rớm mà
già đời mang tật la cà tán em
đừng tin vắn điệu lèm nhèm
hãy vào cho đúng trái tim của chàng

Tỏ

chẳng gặp trong ta một cái gì
ngoài trăm lối mở vạn đường đi
trái tim như nắm tay mà rộng
em có chỗ nằm, có thiếu chi

chẳng gặp trong ta một bóng nào
ngoài trùng điệp rợp bóng chiêm bao
trái tim co thắt không đều nhịp
là nở bùng ra những búp thơ

chẳng gặp trong ta một cái hồn
ngoài thăm thẳm mộng đứng chon von
trái tim là cửa đầu thai mới
đau xót đâu còn có chỗ chôn

chẳng gặp trong ta một tình yêu
ngoài mưa tiếp nắng sáng sang chiều
trái tim đầy máu đi và đến
nhận phát không hề tính bao nhiêu

chẳng gặp trong ta một cõi thơ
ngoài lời tha thiết ý vu vơ
trái tim là cõi nguồn rung cảm
thơ chẳng mấy khi có cõi bờ

chẳng gặp trong ta một cái ta
ngoài trăm ảo ảnh cái ta là
trái tim thừa thốt lời chân thật
thơm ác mùi hương của lá hoa

Mời Em Lên Ngựa

cứ ví ta là ngựa
cỡi lên lưng phiêu bồng
ngàn năm còn lãng đãng
hít thở cùng núi sông

cứ ví ta là ngựa
phóng lên lưng bôn đào
ngàn trùng vây u hiển
lướt ngàn dặm chiêm bao

cứ ví ta là ngựa
mời em yêu lên đường
ghé thăm tâm tịnh cốc
quần tụ tình yêu thương

cứ ví ta là ngựa

rong chơi từng chạng đời
nhịp tim phơi phới mở
trăng gió lộng chân trời

cứ ví ta là ngựa
mời em yêu vung roi
vết đời rơm rớm mật
dựng nổi một nhân tài ?

Đường Trường

mỗi dặm đường qua, mỗi dặm buồn
chùng chân, đời đầy mãi sau lưng
đi hoài không đến, không nơi đến
ta lạc dần ta mỗi trạm dừng

đã mất tiêu rồi khúc mía lau
chiều mưa hương bấp nướng về đâu
sao con rắn mối không bò nữa
vành thúng-chai nghiêng lật giữa bàu

đã mất tiêu rồi nét chữ hoa
nhớ ai đáp số nghĩ không ra
xương danh dài cổ nghe phượng rụng
nằm bẹp hiên mưa hít khói trà

đã mất tiêu rồi đá tảng đen
đạp đời đạp núi đắp mây giăng
khô chưa giọt máu thanh xuân cũ
mở khóa an toàn ngồi ngắm trăng

đã mất tiêu rồi bịch nước trong
giường quay nằm đợi kéo da non
bàn tay ai đẩy xe cho thở
hương đất hương trời hương giai nhân

đã mất tiêu rồi xác số khô
nhân đau cộng nhớ đến bao giờ

mắt ai mở với trang trưng mục
đã mở giùm cho những luồng thơ

đã mất tiêu rồi mìn bầy hoang
lết theo phận số nhục tan hàng
que tre quờ mở đường sinh lộ
tiểu sử mình ư ? dày ngàn trang !

đã mất tiêu rồi những cuộc xe
Cầu Vòng, Ga Lớn, Chợ Cây Me
khó thu tiền trả từ đôi mắt
ngượng ngập không cầm nổi sắt se

đã mất tiêu rồi những sớm mai
mở hàng ngóng khách ngáp lai rai
những sên những líp... vô tri ấy
chừng hiểu lòng ai cũng thở dài

đã mất tiêu rồi những đôi gian
ngồi thiền ngay giữa sở công an
cam đoan rời nước vô điều kiện
và chỉ mang theo lớp da vàng

đã mất tiêu rồi những hồ người
đứng trên đời ngó, thú hay người?
vô duyên giận lấy người chung cảnh
trái đất từ nay chỉ một người

đã mất tiêu rồi những xót xa
vinh quang lao động từ quê nhà
bàn tay quả thật làm nên cả

chỉ phá chưa đành mạng sống ta

đã mất tiêu rồi những đờn đau
đi hoài không đến đến nơi đâu
cuối đường không phải là cái chết
mà điễm ra đi lại bắt đầu

Cởi ngựa

tặng Đinh Cường

dấu mòn mỏi qua đường xưa lối cũ
vó ngựa ta còn thở vẫn còn phi
mông em nở và cặp chân rất điệu
khép càn khôn vào giữa nhụy xuân thì

nhịp móng sắt từ ngàn xưa lóc cóc
lối đi quen không phải lối đi buồn
vẫn đường cũ mà mỗi lần qua lại
hương trong lòng vẫn đổi mới luôn luôn

em kiêu diễm dấu không ngừng sáng tạo
thể trên yên giông bão tuyệt như nhau
ngã về bắc, đạt về nam cuồng nhiệt
tay cương chùng theo vận tốc chậm mau

và ta nữa, khi thông dong nước kiệu
lắng sâu lòng hôn ngọn cỏ ngậm sương
khi tung vó diên cuồng phi bán mạng

hồng thủy trào dập tắt lửa kim cương

Thơ Thơ Tiểu Muội

1.

từ ngày quen biết với thơ
phát phơ hồn mộng bụi bờ cỏ hoa
có điều kỳ dị trong ta
trái tim dị tặc chẳng già mảy may

2.

thành danh thi sĩ đã lâu
nhưng chưa viết được đôi câu vừa lòng
từ trong tâm thất thơ hồng
ứa ra nguồn máu buồn không ra gì

3.

thơ ta chột ngắn chột dài
bồng bênh nhẹ nhõm hoài hoài thể thôi
lòng ta có chút khác người
yêu em thích nhập thơ, đòi vào em

4.

ta làm thơ khá dễ dàng
cộng thêm dễ dãi đâm nhàm mắt thôi
mở lòng định quét nước vôi
ngặt tình yêu vẫn đời đời mới tinh

5.

trong thơ có sẵn men buồn
hay lòng thi sĩ pha phiền muộn thơ ?
có vì mê thú vẩn vơ
sinh ra chữ nghĩa dật dờ ba hoa

6.

vẽ em lên điệu lên vần
đọc, ngâm, em hiện ra dần được chăng ?
quả nhiên em giống ánh trăng
cùng thơ vắng vạc mon men bên người

7.

ta đi lững thững lên đồi
ta đi quanh chỗ em ngồi, làm thơ
ý từ quả thật vu vơ
nhưng ta quả quyết là thơ tuyệt vời

8.

em soi gương vẽ lông mày
sững lòng trước những ngón tay thơm hồng
thơ từ đó nhẹ như bông
ngân nga soãi cánh mệnh mông đất trời

9.

nếu cần nhận dạng chân thơ
xin thừa tiểu muội băng quơ thế này:
em là hồn vía tôi đây
là da thịt của trời mây muôn đời

10.

biết yêu từ lúc lên mười
bốn mươi nam được khóc cười với thơ
mai sau dầu chẳng nắm mồ
xin hồn chữ nghĩa đừng đào thải ta

Yêu

1.

cho ta tờ giấy hồng điều
ta trân trọng viết chữ
yêu
để đời
thu đông xuân hạ em ngồi
ngai vàng là
trái tim người biết yêu

2.

trùm chăn kín mít suốt đêm
sợ rơi giấc mộng
lọt em ra ngoài
sáng ra vợ vẫn nhớ hoài
hương em
hương giấc mơ dài vẫn thơm

3.

viết xong một lá thư tình
máu thương máu nhớ bầm mình tiêu tan
chân tay đầu óc nhẹ nhàng

hân hoan cùng với ghé bàn bay quanh

4.

nhớ em ngồi viết một hơi
mười trang giấy chập những lời yêu thương
chung qui

hai chữ bình thường
"yêu em"
mà hại
văn chương quá chùng

5.

khi mê man viết thư tình
tưởng chùng như trái tim mình biết bay
bốc lên

từ những ngón tay ?
không,
từ cái bệnh ngất ngậy lạ lùng

6.

làm thơ gửi chạy nhật trình
đề tặng em,
để lừa mình đẩy thôi
riết rồi thành một thú chơi
được ghiền
đến suốt cuộc đời khoái chưa

7.

lạ lùng chỉ một chữ
YÊU

mà muôn ngàn chữ
                                    sớm chiều sinh sôi
bốn mươi năm chữ với lời
vừa quấy nhiễu,
                                    vừa nuôi đời sống tôi

8.

ai ai cũng tưởng trái tim
là nơi sinh nở tình yêu, đều lắm
tình yêu từ những khoảng không
chung quanh em thở bành bồng lá hoa

9.

yêu là cái thú thật sao ?
yêu là cái nợ hư hao cả đời ?
rút từ kinh nghiệm chính tôi
yêu là chuẩn bị giữ hơi sẵn sàng

10.

yêu là
                                    cái bệnh dễ ghiền
muôn đời may mắn được
                                    truyền nhiễm luôn
thế gian nếu chẳng vui buồn
còn gì là cái địa đàng chúng sinh

11.

trái tim nào cũng biết yêu
khác chẳng nồng độ ít nhiều thế thôi
trái tim tôi thật lười thôi
đã yêu em lại rong chơi tối ngày

12.

ta về bước thấp bước cao
gặp em nhón gót bờ rào hôn hoa
gió nâng vạt áo bà ba
hương bay tỉnh rượu lân la ta chào

13.

hoa vàng ngủ dưới trăng vàng
thường hoa quá chén bờ càng dưới hoa
tỉnh ra hương phấn đàn bà
thơm tho râu tóc thịt da ngủ tuần

14.

tôi là một gã dã man
hiếp em giữa mấy trăm trang chữ đầy
mong rằng hôn phách, mặt mày
em vinh hiển với tháng ngày muôn thu

15.

chèo xuống đi hái trái bần
gặp em trố mắt tần ngần ngó ra
nắng vàng rớt áo bà ba
cho nên sông nước nở hoa giữa giòng

16.

băng vườn tìm hái rau răm
gặp con rắn lục khoanh đồng gốc sung
em ngồi sưng giữa nhớ nhung
run như thỏ mới ngại ngừng biết nhau

17.

vói tay níu nhánh thâu-đâu
treo con chất quạch giữa màu nắng trong
say sưa chim hót trong lồng
y như ta trỏ giọng trầm trong em

18.

bên tê bãi nối tiếp còn
bên ni mắt nối tiếp lòng ngó qua
em từ bên nó thở ra
bên ni ta thấm xót xa cái buồn

19.

thưa em, người đẹp giữa đường
yêu em yêu cả ao vườn làng em
tàu cau ai rụng bên thềm
ta nghe rõ tiếng gỏi mền trở trăn

20.

người hoa gởi tặng ảnh hoa
năm nhành năm vẻ mượt mà sắc hương
muốn lòng kính đặt đầu giường
ngại thi tứ nhập bất thường đập gương

21.

người hoa gởi tặng tâm hoa
ngắm lâu bỗng thấy hiện ra nguyên hình
là thơ là rượu là tình
làm cho chẵn gói quanh mình bỗng thơm

22.

đi hoài thì thấy mỗi chân
yêu hoài không thấy mất phân vốn nào
trái tim có lớn là bao
mà sao bát ngát rộng cao hơn trời

Thêm Một Cuối Năm

1.

táy máy moi từ lỗ rún ra
đôi ba viên đất từ quê nhà ?
không đâu, gửi mãi không ra được
cũng bớt cô đơn đôi phút mà

2.

tháng tận năm cùng bầm móng chân
giật mình, mất nửa bụi phong trần
nhói lòng theo bóng so le bước
mới đó mà đã ba mươi năm

3.

một tuần lười tắm nặng cân ra
đất bụi đời đời thích bám da ?
thấm nước miếng kỳ vo cục đém
khỏi phải làm thơ buồn thấy bà

4.

sống hết đêm nay mai chết chưa ?
ví như chưa chết lại thêm thừa
thừa từng năm một, e thượng thọ

tin lực có còn như thuở xưa

5.

tưởng đã chết ba mươi năm trước
mà phát phơ cho đến hôm nay
ngẫm ra được đôi điều bí quyết:
yêu vu vơ và sống qua ngày

6.

qua hết mùa đông này hay không ?
tiêu pha gần hết chuyện đau lòng
chập chờn thấy máu vô cùng đỏ
và trái tim chừng sắp trở bông

7.

cư trú nơi này gần chín năm
thu về chừng được cái cà lăm
cùng toan với tính làm sao đạt
thuê tạm mười phân đất để nằm

8.

trời đổi mùa ta đổi bệnh đau
tim gan phèo phổi tóc cùng râu
chỉ riêng cái bệnh không thay đổi
là cái bệnh buồn chẳng đến đâu

9.

từ cái không ta thành cái có
có cái gì ? có cái ta đây
không phải bụi, cũng không là cỏ

chỉ là mùi thơm thúí chưa hay

10.

không còn ai chẳng có ai
đứng trên một chỗ ngó tương lai
trái tim hy vọng ngừng thoi thóp
cũng bật tâm luôn tiếng thở dài

11.

ta phé bỏ ta năm ngoái kia
tìm hoài chưa ổn lời đề bia
nhờ em mách giúp cho vài ý
phơi nắng trăm năm chữ với người.

Nhân Tình

1.

em là một loại vi trùng
độc khoét tim óc
vô cùng hiểm nguy

ác từ

vóc dáng em đi

độc từ

đôi mắt kiêu kỳ lẳng lơ

trị em,

chỉ tạm có thơ

sắc thành thương nhớ vu vơ uống chùng

2.

dung nhan em đã là thơ
làm thơ ca ngợi vu vơ làm gì
thế nhưng sự thật lâm ly
không làm thơ biết lấy gì vuốt ve

3.

lá xanh lóng lánh hạt sương
em nghiêng phiến lá thay gương soi mình
bỗng đứng ta thấy rùng mình
mắt em lóng lánh vô tình sương tan

4.

vụng về lụng lị cái ta
chớ ai không muốn theo tà áo bay
loay hoay mãi ngọn bút này
chẳng qua để vẽ lông mày cho em

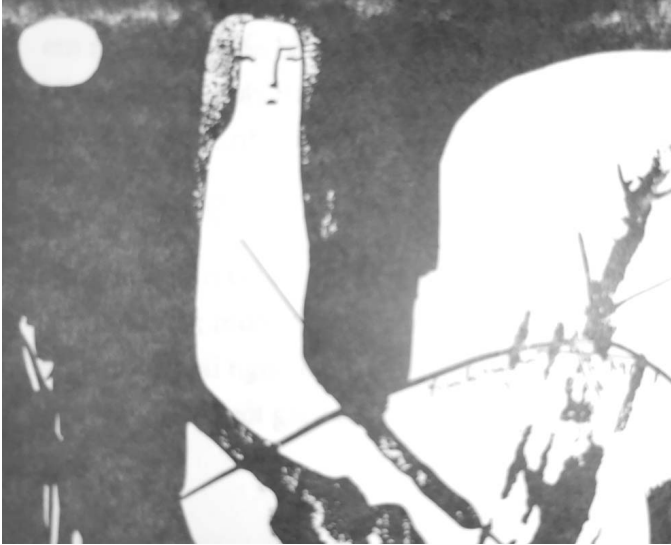
5.

lên xe,
em kẻ lông mày
tô môi
rồi khẽ búng tay,
dặn chừng :
bây giờ, mỗi lúc xe ngừng
môi anh không được phép
dừng quá lâu

6.

thua trùm em cả ba chi
chỉ trội hơn chút danh thi sĩ này

mặc dù chưa ra hết tay
mà em đã thặng từ ngày yêu nhau

phụ bản Đinh Cường

Một Thuở Có Nhân Tình

1.

nắng mới tức thì lại đổ mưa
làm tàng như thế, khó ai ưa
để ta lên thế thặng cha đó
mà chữa giùm em
bệnh đổ thừa

2.

xơ rơ nhớ bóng nhớ hình
cho thơ lãnh đủ trăm hình phạt em

4.

lâu nay thân mật nói cười
đi về coi bộ ngọt bùi thiết tha
không ngờ ta chỉ là hoa
cho em làm dáng kiêu sa một thời

5.

để coi cái bệnh thất tình
đang đà tái phát hành mình ra sao
cho dù bản lãnh đã cao
nhớ nhung điên dại phát phơ tối ngày

6.

đời ta rục rở mấy thời
ở trường, cấp sách, chơi bời, yêu em
trội hơn bốn thuở kể trên
thất tình lộng lẫy chên vênh một thời

7.

được thêm một chuyến thất tình
cảm ơn em lượng sức mình, bỏ ta
thế là vườn tược thi ca
sum xuê thêm nụ xót xa tuyệt vời

8.

thất tình quả thật mau già
ta trông ta chẳng giống ta chút nào
giống y một gã côn đồ

muốn nhai muốn nuốt em vào trái tim

9.

đêm nay em ngủ một mình
còn ta vẫn ngủ với hình bóng em
quờ tay ôm cái gối mềm
mê man hôn cánh tay mình mê man

10.

em cười cợt đã đời chưa
tự nhiên tiếp tục, chẳng ăn thua gì
vui em ở, buồn em đi
lòng ta chẳng sút mẻ gì bồng em

11.

con chim đội mũ thất tình
đâu đâu cũng khóc một mình thắm thay
lòng tôi không biết sao đây
nhánh thơ cứ trở giọng cay đắng buồn

12.

biết em không phải tâm thường
yêu em tôi tập đau buồn trước tiên
phải chi mình chẳng có duyên
thì đau đau đón liên miên thế này

13.

cát băng phòng triển lãm này
em xem họa phẩm tôi đầy bóng ai ?
xin lỗi, em thắm đoán sai
vì người mẫu chẳng giống ai hai lòng

14.

ngón tay nhúng cốc bia vàng
vẽ em lên một góc bàn quanh hiu
lòng ta chỉ có bấy nhiêu
mà nghe trĩu nặng trăm chiều nhớ nhung

15.

máu em đỏ thắm hay hồng
ta pha màu chẳng vừa lòng em đâu
gắng hòa một chút hơi nhau
cho hồn họa phẩm ngàn sau sống còn

16.

đêm đêm ngồi vẽ một mình
thương cho sơn cọ thật tình hiểu ta
còn em, huyền hoặc đáng ma
sống trong mãi nét mà xa ngàn trùng

17.

chân dung em vẽ xong rồi
cả phòng vẽ bỗng sáng ngời ánh trắng
lòng vừa rưng nổi bản khoăn
em còn hay mất, lạ quen, cũng thừa

18.

chín năm em ngủ khóa thân
đường cong nét lượn nhập tâm, thuộc lòng
vậy mà vẽ mãi không xong
cái man dại ngát trong vòng tay xưa

19.

em chưa chết đã là ma
ta chưa chết đã thành nhà quàn em
chong đèn bôi xóa suốt đêm
tranh đời ta, một màu đen lạnh lùng

20.

lót màu đã mấy tuần nay
bức tranh định vẽ loay hoay chưa thành
hình như ích kỷ để dành
dáng em lỏng với hồn mình thiên thu

21.

phóng tay định vẽ tranh xuân
phác ra vài nét, lạ lùng : vẫn em
chắc sơn cọ có trái tim
hay là em sống trong tiềm thức tôi

22.

cụng ly cùng đám bạn già
ngậm nghe tán dốc cho qua cơn buồn
buồn gì dài hơn lưỡi gươm
lún vào tim nhẹ thiếu đường quên đau

23.

nhớ em từ cái nốt ruồi
từ hơi thở ấm từ mùi lông thơm
từ bao nhiêu thế em nằm
mà quên mất cả lỗi lầm phụ ta

24.

thất tình nhiều kẻ uống say
ta không mượn rượu qua ngày đâu em
đôi khi nhớ lời thề em
tự nhiên ta ối nên quên ta buồn

25.

ta là họa sĩ hạng tồi
cứ cho màu sắc nhiều lời như thơ
hồn ta thất lạc cõi nào
khi em trừu tượng từ giờ trở đi

26.

cầm dao định chặt ngón tay
may ra bỏ tật cả ngày vẽ em
bàn tay đâu có tượng hình
trái tim mới đáng chịu hình phạt thôi

27.

má liền má môi liền môi
ảnh ai sao giống ảnh tôi với nàng
phải chi trái đất vỡ tan
ngay khi hạnh phúc thơm trang ảnh màu

28.

vượt luôn hai cái đèn vàng
rượt theo em, chợt bàng hoàng nghĩ ra
ta vừa mất job hôm qua
em cho lay-off thật là tự nhiên

29.

nói xuôi nói ngược cũng buồn

nói lui nói tới cũng buồn mà thôi
tôi còn một món ăn chơi
là im lặng để ngậm ngùi nhớ em

Nhánh Thơ Xuân Tình

1.

trong hồn mỗi nụ hoa xuân
có hương trời đất vô cùng hiển linh
trong làn môi ta hôn em
ngát hương hoa nở đêm đêm vì người

2.

mai vàng ngậm nụ chờ ai
chúa xuân đến chậm hay ai chưa về
lòng ta sửa soạn chỉnh tề
cung nghinh em lộng lẫy về nhập cung

3.

đất trời có ba tháng xuân
riêng ta xuân nhật tưng bừng quanh năm
bởi em thắm thiết trong lòng
cùng lăn lộn với thăng trầm cuộc ta

4.

em đi hai lộc chùa nào
lá xăm có ứng đúng vào ta không
lòng em, ta đã thuộc lòng

thức khuya dậy sớm rồi bồng nhớ nhung

5.

năm xưa em thích lì xì
năm nay em ngoảnh mặt đi không thềm
cũng đành, nghe lệnh trái tim
chung thân hồn để cho em gói đầu

6.

xuân xanh em dựa bờ rào
xuân hồng em bước khẻ vào lòng ta
lòng ta là một vườn hoa
mong em không phải loại hoa cuối cùng

7.

mưa chưa đủ ướt tóc thề
em đi xông đất đâu về phải không
hai tà áo nhẹ như bông
hồn tôi trên đó mệnh mông nói cười

8.

em ngồi tựa chậu hoa xuân
nụ còn khép cánh hương lừng khắp nơi
hương từ em ngát đầy thôi
lòng tôi dị ứng suốt đời nhớ nhung

9.

nắng đang thay nhựa trong cây
em đang thay máu tim này, cảm ơn
từ ngày được em đổi hồn
thơ tôi chọt méo chọt tròn lê thê

10.

nức ra từ trái tim này
mùa xuân lộng lẫy tuyệt vời kiêu sa
nức ra từ trái tim ta
mùa xuân thắm thiết hào hoa hơn nhiều

11.

nhai chậm chậm miếng bánh chưng
buồn chi thi sĩ rưng rưng hai hàng
không em, ngậm rượu hơi tràn
làm trào ra chút xuân vàng xưa thôi

12.

rượu xuân em rót hương gì
ngà ngà nửa thế kỷ kỳ thú thay
tìm đâu gặp lại hương này
hương tay dâng rượu hương mảy liếc ngang

13.

em ngồi chụm lửa thay me
mùi hương lá chuối đầu hè mênh mông
lửa chỉ hong má em hồng
mắt ta liếc hấp cả lòng đỏ au

14.

trên cành mai tẩm thiệp xuân
trên bàn có đĩa mít gừng hạt dưa
trong lòng ta những xuân xưa
ứ ra theo giọt lệ thừa bấy lâu

15.

nằm vùi suốt mấy ngày qua
mùa xuân gõ cửa gọi ta giật mình
mím môi cương quyết làm thình
mạch buồn trong máu thình lình vỡ ra
không nằm nổi nữa xoay qua
cầm cây bút nhịp lên da thịt, cười
hóa ra vẫn phải làm người
chưa thành tiên để được lười biếng sông
chống tay ngồi mộng đầu giường
làm thơ chật kín vách tường nghênh xuân

16.

tuyết rơi mặc tuyết bên ngoài
ta riêng ta cõi năm dài thương xuân
lâng lâng hồn mộng chập chùng
em nghiêng môi rót lời mừng tuổi thơm
hương tim chạm sượt da non
ứng trăm năm một vết son trong lòng
khói trà chín tảng má hồng
chan hòa trời đất bênh bồng tình ta
đầu thai làm sợi thi ca
buộc em chặc với nụ hoa xuân đời

17.

lâu nay cứ ép mình buồn
vào ra lẫn thân trong vườn nhớ nhung
sáng nay đi vấp mùa xuân
ở trong giọt tuyết vô cùng hiền linh
vỗ trên vai thật chân tình
truyền cho vốn sống vì mình thanh thoi

đã yêu em phải yêu đời
yêu luôn thiên hạ đất trời chung quanh
tình thơ nẩy lộc xanh cành
bắt đầu từ nụ vô danh trong lòng

18.

tám năm mệt mỏi quên cười
bây chừ môi mắt đăm lười biếng ra
xuân về từ bữa hôm qua
hồn chưa quyết lại nước da nám buồn
tìm hoài không thấy vết thương
chắc rằng máu chẳng bình thường đầy thôi
hạ quyết tâm: tổ chức đời
cho ra đúng cái thằng người từ đây
mời xuân vào ngón thơ này
hắn ta giống hệt như ngày biết yêu

Em

lãnh thổ thơ tôi,
                                một cõi Em
hàng trăm chánh thất, chỉ một tên
và không cung nữ, không hoàng hậu
lộng lẫy trong cùng
                                một dáng Em

Em nhận ra chưa hương sắc thơm
từng trang em đọc, chữ trong lòng

đừng kinh ngạc nhé, nàng thơ ấy
đang ngắm mình trong ngôn ngữ hồng

Em thoáng hồ ngơ một chút. vâng
lòng em.

ông ấy dám phơi trần
trái tim.

kỳ quá.

Em không biết
tay chống cằm nghe mộng băng khuâng

Em thoáng bực mình một chút. vâng
ta chẳng ? miệng lưỡi kẻ ba lăm
soi gương. so lại.

ai vô nữa ?

mày nhúu không che nổi má hồng

Em thoáng dửng dưng một chút. vâng
ai thì ai. mặc.

gã cù lần

mà sao giống quá. hay là chính...
thơ cứ y như lòng lang lang

thưa đúng là

Em đó chớ ai

những môi những mắt những vành tai
những lời chưa nói, hơi chưa thổi
vinh hiển cùng

tôi, thơ, sánh vai

thưa đúng

là Em,
một cõi Em
giai nhân thiên hạ chỉ một tên
trái tim lãng mạn không hề cũ
và nặng ngàn cân sợi thơ tình

Em của tôi,
không chỉ một người
mà là tất cả các giai nhân
trái tim đủ chứa tôi cư ngụ
sống một đời thơ.
một cõi tâm

phụ bản Đinh Đường

Khắc Thơ Lên Gốc Bò Đề

1.

bốn mươi năm trước, thời lên chín
ở trọ gần bên một mái chùa
ngày ngày ngắm Phật đâm quen mặt
thân thiết như thân với nắng mưa

mười năm sau, bỗng dòi chỗ trọ
đêm đêm mơ vọng nhịp theo tim
huyền chuông lơ lửng trong hồn mộng
bóng Phật hồ như thấp thoáng chìm

ba mươi năm tiếp, lại dòi chỗ
đầy tuốt phàm thân biệt xứ người
lâu lâu tạt vôi vào chùa mới
thăm ngắm Phật tìm đôi chút vui

bốn mươi chín tuổi chưa nhìn tận
ưu thức đọng thơ vóc dáng Người
ước chi thân thể mang tâm Phật
đôi hết đời ta để biết cười

2.

trầm mặc giữa rừng bắc mỹ xanh
chùa làng Phong ẩm khói hương thanh
đàn mây tọc mạch nghiêng trên mái
ngắm nắng vô chùa uống tiếng kinh

tôi ở phố đời lên viếng thăm
buồn vui đầy đủ giấu trong lòng
sao run chân quá khi quì gối
làm lạc lời cầu nguyện thành tâm

Phật chẳng trách gì khách hành hương
chỉ dâng lên được chút bụi đường
với đôi tay chấp trong im lặng
chịu đựng giữ gìn riêng vết thương

tôi sắp hết đời, chưa đọc kinh
mở kinh mà cứ ngắm tay mình
lâng lâng lòng vụt theo chuông mở
rùng mình ngắm Phật, Phật làm thình

3.

hết chỗ rong chơi, tôi đến chùa
ngồi ngoài sân ngắm mõ chuông khua
thứ hai nắng đẹp sao chùa vắng ?
trống hộc lòng tôi trước gió đùa

muốn đẩy cửa vào thăm viếng Phật
mượn trầm hương tẩy nỗi sầu riêng
nhớ ra thân thể không toàn vẹn
sợ Phật đau lòng, đành đứng yên

sinh diệt tạt nguyên theo định số ?
quả nhân, nhân quả, luật trời ban ?
tâm xà khẩu Phật, tôi u muội
cảm nhận đau thương của thế gian

có có không không tro cốt nát
mai này lỡ đong đầy lư hương
vô tình hiền Thánh hay thành Phật
ai thế tôi qua những ngã đường ?

Cha Già

1.

cuối tuần ba thuê đấm lưng
nắng ngoài sân gọi, dòm chùng, đếm gian
ba nằm áp sát mớ màng
máu nghe ấm áp hai bàn tay con

2.

chiết trà ra chén gan gà
tay ba kính cẩn hơn là nâng hoa
khói bay trắng tóc hay là...
không đâu, con chỉ quáng gà đầy thôi

3.

ba đeo gọng kính đời môi
trễ dài xuống sống mũi ngời lim dim
con nghe tiếng đập trái tim
của ai văng vẳng hát lên trong lòng

4.

ba cầm thi phẩm của con
long lanh mắt lật, ngó, không nói gì
khi con quay gót chân đi
thoáng nghe tiếng gọi thăm thì : con tôi !

5.

con đi học làm sĩ quan
mỗi tuần ba gói vài trang chữ đầy
hóa ra con vẫn như ngày
lên năm lên sáu thơ ngây thuở nào

6.

điều nhau về tới hiên nhà
nặng con ngơ ngác, gậy ba bàng hoàng
không gian cùng với thời gian
bỗng đứng khựng dưới ba bàn chân khua

7.

ba nằm duỗi thẳng chân tay
tám mươi bốn tuổi, ngủ say một lần
ba còn mộng寐 gì không ?
áo quan đóng lại là xong một đời

Mẹ

1.

mẹ nằm đọc Lục Vân Tiên
trăng thu vào chật mái hiên nghe cùng
hương từ vãn điệu nghĩa trung
hương từ giọng mẹ thơm lừng đèn khuya

2.

ngồi nhổ tóc ngứa cho mẹ
thấy mẹ nhăn mặt lòng se sắt buồn
mẹ đau hay mẹ cũng buồn ?
chùng tay, búng ngọn thời gian, nhói lòng

3.

lỡ tay bẻ bát cơm đầy
bàng hoàng chợt nhớ những ngày trẻ thơ
than ôi còn có bao giờ
lăn roi mẹ dạy ngấm vào thịt da ?

4.

mẹ ngồi đầu phản gỗ lim
chân co, chân xếp, lim dim tem trầu
tôi mân mê cái núm cau
lâu lâu thấy mẹ gật đầu, mỉm chi

5.

ngày xưa u mọi tối ngày
làm rách cái áo, mẹ may cả tuần
mẹ chong đèn vá, rung rung :
"trặc tay hay có bầm sưng chỗ nào ?"

6.

tay đưa ve Nhị Thiên Đường
sụt sùi mẹ dặn : "đi đường phòng thân"
ba chìm bảy nổi phù trầm
dầu khô còn đọng hương lòng mẹ thơm

7.

lang thang câu cá bờ ao
trợt chân vào bụi, gai cào sướt tay
tôi đau có một vài giây
sao mẹ buồn lấy suốt ngày thở ra

8.

chim khách gọi trước hiên nhà
mẹ mang giày lụa dạo ra ngoài vườn
trăm hoa đang độ ngát hương
với tâm Phật mẹ cúi hôn lá cành

9.

ngày xưa mẹ nhuộm răng đen
nhai trầu nhỏ nhỏ nói năng dịu dàng
mẹ lành như một nhành lan
mẹ xinh như một bà hoàng bao dung

10.

mỗi khi sổ mũi, nhức đầu
mẹ thường cạo gió, xoa dầu cho ta
hôm nay, ốm liệt, nằm nhà
nhớ mẹ, giọt nước mắt già vẫn trong

11.

vạch cành mẹ tỉa lá sâu
nắng thu nghiêng lá tặng câu thơ vàng
lòng mẹ phơi phơi nhẹ nhàng
thành tiên giữa cõi trần gian phù trầm

12.

năm nào mẹ cũng nương sao
mẹ quì giữa chiếu lay vào hư không
Phật, Trời có hiểu gì không ?
riêng con đọc hết nỗi lòng mẹ yêu

13.

vì ba thích rượu ghiền trà
cà phê, thuốc lá tà tà quanh năm
nên mẹ thủ phận gánh gồng
cho hương hạnh phúc vẫn thơm mỗi ngày

Thơ Làm Lúc Lười Biếng

1.Cuối ngày

chạng vạng đèn ô cửa
mắt kính bén hương đêm
gấp sách trực nhớ lại
hình như đang vắng em
vườn ngoài phong lá rụng
bạc đèn lòng chênh vênh
vuốt đầu rụng tóc bạc
thăm thẳm tiếng sấm rền

2.Ngắm đá

đá sống đời của đá
cây sống đời của cây

riêng tôi thích sống ké
vào cả vũ trụ này

3.Soi gương

lòng trẻ như ca dao
hồn đẹp như vần thơ
xác thân teo dần lại
như giọt bụi giang hồ

4.Nghe

quì gối bên luống hoa
lắng nghe cây thở ra
sự thật cây không thở
chỉ tại lòng xót xa

5.Nhớ

đọc thơ cụ Phan Khôi
trực nhớ ông bình vôi
nhớ gốc đa nắng đợi
tiếng cu gáy bên trời

6.Biết

giữa Phật và ma
giữa chánh và tà
tâm tôi ngã mãi
về phía tà ma

7.Lỗi thời

ngồi nghe con tán gái
định truyền cho mấy chiêu
kịp thời hiểu nghệ thuật
của con hơn ta nhiều

8.Độc ẩm

rượu ngon thiếu đám bạn già
uống càng thấm cái thiết tha nhớ đời
rượu ngon thiếu đám bạn chơi
càng uống càng thấy cái đời rộng ra
rượu ngon uống một mình ta
mới nghe thấu hết tiếng khà tuyệt chiêu

9.Nghỉ phép

nằm sấp mỗi, đến nằm nghiêng
nghe trong chăn nệm đảo điên tiếng buồn
mơ mộng mệt, đến nằm sưng
nghe từng mạch sống cuống cuống trôi ra
làm thơ chán, đến thở ra
nghe trong trời đất cái ta bồng bênh

10.Cũng Như Mọi Tuần

thứ 2 uống rượu thay trà
ngồi nhìn hoa tuyết la đà vô hiên
thứ 3 rượu ngấm nằm yên
nghe buồn gặm nhấm đảo điên trong lòng

thứ 4 trà rượu mười vòng
thả bước tìm hứng quanh phòng khách vuông
thứ 5 mỗi hết uống sông
ngà ngà đặng cái nhớ thương muôn đời
thứ 6 mượn rượu đẩy hơi
không thành thơ cũng thành lời vu vơ
thứ 7 đời đẹp hơn thơ
có rượu có bạn dzô dzô cụng hoài
chủ nhật cũng phải lai rai
để mà lấy hứng trả bài cho em

phụ bản Đinh Cường

Ngôi Trên Đá Tảng

trèo lên đá ngồi xếp bằng phơi nắng
ngó mặt trời ngưỡng mộ , ngắm, ta chơi
hít thật ngọt từng hơi dài hương núi
vui như khi chưa từng biết yêu đời

nhảy xuống cỏ, dạo vòng quanh tảng đá
hỏi con sâu đã hưởng thọ bao lâu
bẻ một nhánh cây khô, trầm tư nghĩ
nắng hay mưa đời sẽ sớm phai màu ?

xoạc chân đá lên bụi bờ lau cỏ
mừng thấy rừng sẽ giữ chút hương ta
rừng mình, khoái, lại trèo lên tảng đá
ồ mặt trời, cũng thanh thản như ta

Dạo Núi

vịn vai bạn, lần theo chân dạo núi
chiều theo người, nắng quán quít bên vai
gót nhón gót, bởi ngại lòng để lại
vết thương đời cho sỏi đất tàn phai

bạn vui miệng kể chuyện cây, chuyện cỏ
vạn vật này đã luân kiếp tồn sinh
xin cảm tạ Đất Trời, vô lượng Phật

đã dưỡng nuôi bao cuộc sống chân tình

bạn cứ nói, ta vừa nghe vừa thấy
vũ trụ này và cả trái tim ta
mỗi một khắc mở bùng bùng sức sống
đời bình yên lộng lẫy giữa hương hoa

Nhìn Trời Mây Muốn Làm Thơ

nằm ngửa mặt nhìn trời, du đưa vãng
mây lừng khùng không đứng cũng không đi
lòng bất chợt có điều gì bất ổn
cứ y như thềm, thiếu điều chi

chai rượu nhỏ trong túi quần, lẩn cấn
ngoài cửa chùa, lén rỉ rả vài hơi
máu bắt rượu rần rần xoa cơ thể
sao còn như thiêu thiếu món nợ đời ?

lục trong túi giấy bút rơi đầu mắt
trước cảnh thơ, thơ để bụng, không yên
lượm viên sỏi cầm vu vơ bóp mãi
chợt hân hoan như đang tiếp bạn hiền

Thơ Làm Lúc Uống Trà

1.

đang buồn điếc cả lỗ tai
vô duyên mưa gọi lai rai cả ngày
rót trà ngắm đờ khói bay
nghe trong khói dính hương tay pha trà

2.

không nát rượu không nghiện trà
khi hứng uống lếu vậy mà dễ thương
trà rượu ngộ thấu vị hương
là khi mời bóng uống suông với hình

3.

tặng anh Đỗ Quý Toàn

uống trà tán ngẫu dưới hoa
vườn trăng tiếng muỗi la cà chung vui
xòe tay toan giở tính người
thấy mắt thi sĩ ngậm ngùi - ngồi yên

4.

uống trà ở Làng Cây Phong
dường như nghe ngọt thơm hơn ở nhà
phải chãng chuông mở chan hòa
làm tâm tĩnh thức nhận ra hương đời

5.

chơi chim tán đốc uống trà
là những cái thú thứ ba của mình
văn sinh khai tiếp thật tình
nhất nhì là thú làm tình làm thơ

6.

tặng Phan Ni Tấn

pha trà vào bình bạn cho
vụng tay vôi sứt buồn xo mấy ngày
thương bình yếu mệnh loay hoay
nấn vôi tưởng vết đứt tay bạn hiền

7.

đẩy rượu bằng chút đỉnh môi
đưa trà bằng phút ngấm đời thực hư
trà vào tâm tịnh y như
một ông nhàn nhã chân tu lâu ngày

8.

làm thơ rồi mới uống trà
đọc đi đọc lại đậm đà chất thơ
uống trà rồi mới làm thơ
đọc đi đọc lại hương thơ có trà

9.

tặng Nguyễn Đông Ngạc

thiếu tuổi để được về hưu
dư tuổi để được ngược xuôi với đời
thôi thì trà rượu cầm hơi
trung niên là tuổi chơi nhất mà

10.

người xưa tắm nguyệt thưởng hoa
ta chừ trốn tuyết ngồi nhà uống khan

chẳng qua bỗng bỏ việc ngang
uống trà tưởng thưởng cái nhàn cho oai

11.

tặng Song Thao

say rượu là chuyện bình thường
say trà mới thật đường đường vương quân
tuy không bằng cụ nguyên Tuân
cũng ngang vai bọn lừng khùng cỡ ta

12.

không mê đạo tửu đạo trà
chỉ mê cái đạo trắng hoa xuân tình
đời lắm trong một đường binh
hụt đi hàng vạn nhân tình tiếc thay

13.

tặng Trần Huyền Ân

làm thơ chạm lên bình trà
chạm vào cả tách gan gà, tuyệt chiêu
rót chưa bạn đọt nắng chiều
xác trà xưa đọng ít nhiều hương ta ?

Bạn Và Rượu

tặng Phạm Nhuận

chưa biết yêu, đã tập tành uống rượu
men Lưu Linh lột dạ bốn mươi năm
em bữa nọ, véo đùa chơi một cái
rượu bung da thơm ngát chỗ đang nằm

bạn đã đến cụng ly năm bảy bận
trái sầu non treo lẫn trái sầu già
trong khoảnh khắc, cạn ly, thành huynh đệ
đất cùng trời vạn tuế lũ chúng ta

rượu đã biến thành một phần cơ thể
như tinh, đàm, nước tiểu, máu, mồ hôi
ai bảo rượu không hòa tan với lệ
mà nhân sinh cạn được cốc tuyệt vời ?

bạn ngất ngưỡng tỉnh say quên cả sống
cùng với hoa, với nguyệt, với giai nhân
lòng vô lượng ngàn sau ai dễ biết
ngoài tửu đồ, một lũ nặng phong vân

rót tràn nhé. châm thêm cho đủ đậm
nhạc cùng thơ, văn, họa, vọc mà chơi
rượu chưa hẳn tiếp hơi người dựng nghiệp
cũng đưa chân phiêu lãng ít chặng đời

ta được uống được say bao nhiêu bận
cuối mỗi cuộc chơi lời một cuộc tan hàng
mỗi lần ngấm lũ chai ly ngã đạn
nghe như mình rơi tuột chẳng âm vang

cảm ơn bạn, cảm ơn đời, cảm ơn rượu

trời đất trống không, chai cốc trống không
lòng cũng rỗng ? ồ không, lòng không rỗng
hương bạn chơi, hương rượu ủ men nồng

Nghe Kinh Ngắm Phật

1.

quì chân lắng nghe tụng kinh
hoàn toàn không hiểu nhưng hình như mê
mỡ theo chuông vọng bốn bề
mang hồn lãng đãng bay về tây phương
tây phương là cõi cùng đường ?
giật mình rớt trúng cái buồn ngủ tôi

2.

quì chân thiếp giữa thiền đường
lơ mơ gặp Phật như tuồng rất thân
bàn tay Phật nhẹ nhàng nâng
tôi lên lưng ngọn bạch vân bay hoài
chẳng gặp ai, chẳng thấy ai
chỉ nghe thoảng tiếng thở dài của tôi

3.

Phật ngồi trên đóa hoa sen
còn tôi quì giữa bóng trắng ngắm Người
ngắm ra Phật có khác tôi

vì tôi tâm động buồn vui với đời

Vẫn Còn Hạnh Phúc

ngoảnh lại một đời bát ngát thơ
đời ta lộng lẫy quá không ngờ
cảm ơn thiên địa cho ta thờ
cảm tạ giai nhân dạy ước mơ

ta đã yêu em đến thế à
lòng ta em còn hiểu hơn ta
lâu nay cứ tưởng mình vay mượn
một chút tình em để thở ra

chợt hiểu rằng em quý hơn thơ
chợt hay ta sống đến bây giờ
chẳng qua là để làm thi sĩ
trau chuốt em thành những áng thơ

tội lỗi này đây sám hối chẳng ?
bao nhiêu kinh kệ cũng không bằng
thả rơi thân xác vào cát bụi
trần trọc làm chi nữa ánh trăng !

ta đã về sai chỗ ta đi ?
hồn đâu linh hiển mà em quì
câu thơ tuyệt mệnh không đành viết
em vuốt mắt giùm, còn những chi ?

à thế là em còn mến yêu
lòng ta sung sướng biết bao nhiêu
một giây ảo tưởng hồn siêu thoát
đừng khóc thầm em, chỉ bấy nhiêu...

phụ bản Đinh Cường

Một Thoáng Buồn Bỗng Dưng

tặng một nhà thơ tự vận

cứ tưởng rằng tôi đang tiến người
bước năm mươi bước, lại quay lui
đi quanh phòng khách, xoay vô bếp
bước mỗi, không qua hết ngậm ngùi

người đã đi rồi, có thành thoi ?
ta vừa như thấy trên vành môi
vết răng cố giữ đôi giọt máu
vừa rớt vào tim ta đó thoi

là lệ của người, không phải ta
nhưng sao thân mật cứ như là
trái tim đập mãi trên ngòi bút
vang tận một đời nổi xót xa

thôi thế, thoi đành, bất lực thoi
tưởng thơ thay đất tiến chân người
nói lòng hiểu rõ từng hồn chữ
không công giùm nhau cạn hết lời

thôi thế, đành thoi, bất lực thoi
bước năm mươi bước, khựng, quay lui
tiến người chỉ ngộ chân ta đắm
một vũng buồn treo nặng kiếp người

Nhật Ký Tùy Hứng

25.3.1992

sáng nay buồn quá, ngồi cười
giọt mưa tưởng gọi ngậm ngùi bay vô
với tay nắm, chẳng giọt nào
rùng mình nghe ẩm ướt vào thấu tim

4.4.1992

mười giờ tối định làm tình
Houston, bạn gọi, giật mình, tạm ngưng
năm trường tán ngẫu lung tung
chuyện nào bằng được cái lưng thơm nồng

5.4.1992

ngồi chơi với Trịnh Công Sơn
bảy năm bỏ rượu chẳng hơn được gì
quí nhau uống một vài ly
nghe hương rượu chẳng có chi khác thường

8.4.1992

nửa ngày đi với Đinh Cường
phố người gặp lại sắc hương quê nhà
nghiệm ra, quê ở trong ta
ở trong kỷ niệm đậm đà mới tinh

17.4.1992

mỗi người đeo mặt nạ riêng
vô tình nhìn rõ đăm chiêu lòng nhau
ta đây cũng đại ma đầu

trách chi thiên hạ vương hầu chung quanh

24.4.1992

đi chơi sợ chết dọc đường
viết đôi chữ để đầu giường dặn em :
trước khi ngủ, nhớ gọi tên
hắt hơi, ta sẽ không quên trở về

25.4.1992

bảy năm xa vợ đôi ngày
đêm nằm thừa thãi chân tay quá chùng
lòi ra cả cái nhớ nhưng
lâu nay ngủ kỹ trong từng khớp xương

6.5.1992

nhận thư tác giả Bảo Rừng
đọc đi đọc lại độ chùng mười câu
tìm hoài không gặp buồn đau
chỉ trơ những cái gốc sâu lặng câm

14.5.1992

phóng lên phi trường Dorval
dạo chơi một chập loanh quanh rồi về
xe ai cứ chạy cặp kê
liếc qua đặng ngọn tóc thề đông phương

8.6.1992

chờ khuya, gọi Virginia
ngậm nghe Vĩnh Điện phiên hà anh em
thương nhau còn nhớ cái tên
đã là hiếm quý đời lênh đênh này

10.6.1992

làm thơ được bốn năm câu
thấy trời nắng đẹp vượt đầu ra đi
chạy vòng theo gió xuân thì
lòng phơi phơi trẻ như khi hẹn hò

17.7.1992

phơi đầu đi giữa chợ trời
say mê sờ mó vết thời gian đi
đụng đầu vào đoạn cổ thi
thương thân tóc vấy trầy vi của mình

20.11.1992

Lưu Nguyễn rủ uống cà phê
thích đi nhưng lại ngại về quá khuya
phải chi bạn mời uống bia
điều nghiên thêm những “mộ bia” xứ người

1.12.1992

nằm nghe yến hót miên man
khoan thai thanh thoát nhẹ nhàng nhớn nhor
đất trời đầy ắp hương thơ
kéo chần đấp bụng vu vơ mỉm cười

15.5.1993

trên bờ đập Carillon
sát ngư độc cước mở lòng ra phơi
bạc đầu mê muội ham chơi
rùng mình thiện ác thả trôi hồ đồ

Quầy Bạ Hè 1993

1. Lưu Trọng Hồ, Ottawa

toan trở về sông với chiều vàng
tiếc công, khe cửa nhẵn đôi hàng
bất ngờ dục sĩ đi trờ tới
dẫn độ về thăm Mì Quảng Nam

2. Trần Hoài Thư, Plainfield NJ

nắng sót một chùm trên tóc khô
mà thơm nguyên cả thưở giang hồ
dang tay ôm lại tình huynh đệ
quí-Sách nằm quên nghĩ đến thơ

3. Vĩnh Điện, Baltimore MD

lại diện kiến nhau ông H.O
đàn đâu ? bỏ mất cả ba lô
trăng rằm ? không phải, trăng chưa mọc
thoáng sáng một thời nhạc với thơ

4. Đinh Cường, Annandale Virginia

phu mỏ *than* vào thăm mỏ *than*
sóc theo chân chủ vội dọn bàn
chim hoa thực nữ... nằm quanh vách
cùng thở thơm lòng nổi bi quan

5.NTHB Virginia

vắng bạn bạo gan tôi ưu tiên
đứng bên người đẹp, tập cười duyên
mai sau đời thấy tôi trong ảnh
tươi rói như là cỏ tháng giêng

6. Phó Ngọc Văn, Virginia

uống ké một hơi cốc bia ngon
quán trưa đông khách mà cô đơn
nhìn chưa rõ bạn, còn say nắng
giữ kíp trong lòng tiếng cảm ơn

7. Cát, Virginia beach

sóng dập vào tim thân đứng trơ
hồn theo nắng gió chạy quanh - mơ
rùng mình toan nhảy chồm ôm biển
rơi tằm tôi vào hương tuổi thơ

Hè 1993

1.Tiền anh Thái Tuấn

gạt nước chém không ngã
loạn quân mưa cản đường
xe dòn giữa xa lộ

ai đốt lòng lửa than

mắt dính vào vách kính
làm diễn viên kịch câm
Mirabel chạng vạng
tâm tìm có đến tâm ?

khoảng cách xích ra mãi
vẫn tai nghe giọng khàn
chỉ thoảng hương khói *pipe*
trong lòng trong không gian

2. Đón anh Mai Thảo

thọc tay vào túi quần
đi đứng cho có chùng
mắt để không nên ngó
xoáy vào mộng và lung

nhà văn thì chưa đến
lãng du chàng đến rồi
quần áo đôn túi xách
thoảng bay mùi hương đời

đất trời ngai ngái lạnh
kéo dài cái bắt tay
năm sau năm sau nữa
mắt hút cái phút này

nhà văn vẫn chưa đến

có lẽ chẳng đến đâu
tửu vương thay mặt bạn
hào sảng uống, sờ râu

râu không đen không bạc
ngổ ngáo nhú chút râu
thì ra nhà văn đến
ngồi nhậu cùng từ lâu

3. Nhậu Cùng Bè Bạn

dựa hơi những hã tửu
săm se ly cầm tay
cụng giáp vòng bàn nhậu
hít sâu hương cay cay

uống rượu mê uống rượu
mấy khi nhìn đáy ly
coi kìa, hồn lãng đãng
tìm ai tìm cái chi ?

đã hần cười và nói
ta thán cùng chửi thề
gỡ ra được cái gút
đề nặng đời xa quê

cụng ly, ừ thì cụng
cầm chùng cho nhau vui
men lòng nướng men rượu
ngấm thơm môi mỗi người

rót đi, ừ cứ rót
phá giới vì bạn vàng
đừng run tay hiền hữu
rượu mở bừng giác quan

phụ bản Đình Cường

Di Chúc

không từ đất sao phải về với đất
thịt xương này không thể mất khơi khơi
khi tôi chết xin đem giùm thi thể
chia cho thù lẫn bạn nhậu chơi.

thịt xương tôi có rất nhiều sinh tố
từ hận thù cho đến những yêu thương
từ chân thật đến manh nha thủ đoạn
mỗi cội tình đượm một sắc hương

khi tôi chết đừng chia buồn phúng điếu
đừng tiễn đưa, đừng gặng lập bàn thờ
bởi tôi sẽ đi đâu thai tức khắc
làm một cọng mây tuyệt cội lững lơ

khi tôi chết chúc mọi người ở lại
tiếp cuộc chơi tranh sống bình thường
đời vô vị nếu quá giàu hạnh phúc
người nên người nhờ những bi thương

khi tôi chết dĩ nhiên là trái đất
vẫn làm lì với biển núi thờ ơ
người dẫu khóc hay cười tôi nào biết
vận cần chi vun quén một nắm mồ

khi tôi chết quyết không ăn cháo lú

để hoài hoài thương tưởng cuộc đời tôi

Đi Về Âm Phủ

này dạ xoa quỷ sứ
thùng thẳm để ta đi
khỏi còng tay, dẫn độ
ta cũng về âm ty

từng nghe danh địa phủ
với đáy ngục A tỳ
nay được chuyển hộ khẩu
lòng mở cờ vinh qui

sống chưa làm quân tử
chết đâu thành khương thi
lòng hiếu lòng đã đủ
xứng danh đời nam nhi

đã qua tầng thứ nhất
ngại chi tầng thứ hai
phơi phới hôn thi sĩ
ta dễ gì thua ai ?

chảo dầu sôi, cưa sắt
xẻo thịt đục khoét xương
trả thù hay trừng phạt
cùng đi chung một đường

ồ, đây cửa thứ chín
nhẹ hắng, ta vào thôi
tâm manh nha oán hận
là đã có tội rồi

sát sanh là phạm giới
ta cầm súng cầm dao
giết con ruồi con kiến
trắng án được hay sao ?

này con chim con cá
bụi cỏ dại, chùm hoa
từng bị ta huỷ diệt
rộng lượng mở lòng ra

ta không hề sám hối
cũng quyết không rên la
rất bình tâm thọ phạt
giữ ta còn trong ta

ừ, thì ăn cháo lú
sá chi một vài tô
cho dầu chọt quên phút
cái đời xưa giang hồ

lòng ta vẫn thanh thản
bay cao hơn trăng sao
chẳng trở thành gì cả
chẳng đọng lại chỗ nào

sự sống và sự chết
vĩnh viễn từ hôm nay
là trái tim vô lượng
thơm ngát giọt thơ này

Bài Thơ Đầu Tiên Ở Cõi Âm

1.

ta nằm trong cỗ quan tài
nhìn xuyên thớ gỗ, u hoài ngắm em
bàng hoàng thấy nỗi buồn tênh
xuyên ngang từng chuỗi lệ em khóc thầm
khói hương trở mũi kim đâm
lòng ta chẳng chịt rỗ âm thanh buồn
tái màu thịt, lạnh cóc xương
cái hồn rơi tuột vô phương la cà
vứt đi hoa ướp xác ta
để cho đôi mắt thiết tha em nằm
đưa chân một đoạn về âm
tạ nhau muôn dặm thẳng trầm cõi riêng

2.

ta nằm trong đất hầm hiu
rễ cây rễ cỏ sớm chiều xâm lăng
lơ mơ nghĩ chuyện gió trăng
mưa khuya nước giọt ao sen rùng mình
trầm hương da thịt thủy tinh
bay phôi phôi lửa xuân tình trở bông

ta nằm chết, nhớ bông lông
nhớ quanh nhớ quần cũng không ra ngoài
quàng mi mắt, vành lỗ tai
bờ môi sống mũi chân dài sấp ong
nghìn thu em ở trong lòng
âm dương thơ vẫn đầy dòng vọng em

LUÂN HOÁN

lãnh thổ thơ tôi, một cõi Em
hàng trăm chánh thất, chỉ một tên
và không cung nữ, không hoàng hậu
lộng lẫy trong cùng một dáng Em

bìa sau